

ΜΑΡΙΑ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΣΑΔΙ ΚΑΡΝΩ

Ὁ νῆος Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας κ. Σαδὶ Καρνὸς φέρει ὄνομα ἐπιφανὲς ἐν τῇ πολιτικῇ ἱστορίᾳ τῆς Γαλλίας υἱὸς δὲν τοῦ ἐξόχου δημοσιογράφου καὶ πολιτευτοῦ Ἰππολύτου - Λαζάρου Καρνὸς, καὶ ἕγγονος τοῦ ἐπὶ τῆς πρώτης γαλλικῆς δημοκρατίας καὶ ἐπὶ Ναπολέοντος περιφημοῦ ἐκείνου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν Καρνὸς, τοῦ ἐπωνομασθέντος ὀργανωτοῦ τῆς νίκης. Ὁ κ. Σαδὶ Καρνὸς ἐγεννήθη ἐν Limoges τῆς Γαλλίας τὸν Αὐγούστου τοῦ 1837. Ἐσπούδασε τὰς μηχανικὰς ἐπιστήμας ἐν τῇ Πολυτεχνικῇ Σχολῇ τῆς Γεφυροποιίας καὶ Ὀδοποιίας, πρωτεύσας ἐν αὐταῖς. Διετέλεσε κατ' ἀρχὰς γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου τῆς Γεφυροποιίας ὡς καὶ τῆς Ὀδοποιίας καὶ μηχανικὸς ἐν Annonay, μετὰ τὴν ἐπανάστασιν δὲ τοῦ 1870 ἐγένετο Νομάρχης τοῦ Κάτω Σηκουάνα, ἔκτακτος ἐπίτροπος ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης κατὰ τὸν γαλλογερμανικὸν πόλεμον, πληρεξούσιος εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν τοῦ 1871, βουλευτὴς τῷ 1876, καὶ Ὑπουργὸς τῶν Δημοσίων ἔργων ἐν τῷ βραχυβίῳ ὕπουργεῖῳ Γαμβέτα. Εἰς ὅλας τὰς θέσεις ταύτας, ὁ κ. Σαδὶ Καρνὸς διεκρίθη κυρίως διὰ τὰς εἰδικὰς μηχανικὰς αὐτοῦ γνώσεις. Ὁσιεῖται κυρίως τὴν ἀνάφρησιν τοῦ εἰς τὸ ὑπατον Προεδρικὸν ἄξιωμα, εἰς τὸ ἀέριον ἄμα καὶ μετριοπαθὲς τοῦ χαρακτήρος του.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ

Μεθ' ὅσα ἂν λέγωσιν τινες ἤδη μετὰ τὸ ἐπελθὼν ἀποτέλεσμα, ὅπως ἐλαττώσωσιν τὴν σημασίαν τοῦ γεγονότος, βέβαιον εἶνε, ὅτι οὐ μόνον ἐν τῇ πρωτεύουσῃ, ἀλλὰ καὶ καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα ἐχαιρετήθη ἡ ἐπιτυχία τοῦ κ. Φιλήμονος ὡς πολιτικῆ νίκη. Ἡ ἐκλογή αὕτη ἔλαβε τύπον καθαρῶς πολιτικόν, καὶ εἰς τοῦτο συνετέλεσε πρωτίστως ὁ κ. Τρικούπης, ὅστις κατὰ πάσαν μὲν περίπτωσιν, ἀλλ' ἰδίως ἐπὶ τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ κ. Συγγροῦ, ἐχαρακτήρισε τὴν δημοτικὴν ἐκλογὴν τῆς πρωτεύουσῃς ὡς ὑπόθεσιν πολιτικὴν. Τούτων οὕτως ἐχόντων, δεόν νὰ διαβλέπωμεν εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις κατ' αὐτὰς γενόμενα καὶ εἰς τὰς ἐντυπώσεις τὰς παραχθείσας ἐν ταῖς ἐπαρχίαις περιφανῆ ἀποδοκιμασίαν κατὰ τοῦ κρατούντος κυβερνητικοῦ συστήματος καὶ κατὰ τῶν ὑποστηρίζοντων αὐτὸ στοιχείων. Ἀλλ' οἰαδῆποτε τὸ μέλλον ἀποδείξῃ τὰ ἀποτελέσματα τῆς πολυθρυλλήτου ἐκλογῆς, ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ βασιλεὺς τῆς ἀνατολῆς πόλις ἐορτάζει. Ἐλέγομεν ἐν τῷ προλαβόντι φύλλῳ, ὅτι τὸν Φιλήμονα εὐνοοῦσιν αἱ Μοῦσαι. Καὶ κατὰ τὴν ἐκλογικὴν ταύτην περίπτωσιν ἐφάνη τοῦτο, καὶ διετρανώθη ἡ ὑπὲρ τοῦ Φιλήμονος μεροληψία τῶν μυθολογικῶν θεοτήτων, τῶν περιιπτωμένων ἐπὶ τοῦ ἄττικου ὀρίζοντος. Διὰ τοὺς φίλους τῶν θαυμασίων συμπώσεις περιεργόταται καὶ ἀληθῶς ἀπίστευτοι προιόνιζον τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος καὶ ὑπεδείκνυον τὴν ἔννοιαν αὐτῆς. Ἐὰν ἐπρόκειτο ὁ Πλούταρχος νὰ ἐκθέσῃ ἀναλόγους περιστάσεις, ἤθελεν ἐνδιατρίψει εἰς αὐτὰς μετὰ τῆς ἰδιαζούσης αὐτῷ συμπαθείας πρὸς τὰς μυστηριώδεις προλήψεις. Ἡ 23 Νοεμβρίου 1887, ἡ πρώτη ἡμέρα τοῦ μετὰ τὴν νίκην θριάμβου, θὰ μείνῃ εἰς τὰ χρονικά τῆς πόλεως Ἀθηνῶν διὰ τὴν ἔκτακτον αὐτῆς λαμπρότητα. Τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁ Αἴολος συνέκλεισεν ἐντὸς τῶν ἀσκῶν αὐτοῦ τοὺς ἀτιθάσσους ἀνέμους χάριν τῆς ἐορτῆς. Ὁ ἄττικὸς οὐρανὸς ἐνεδύθη τὸν ὠραιότατον κυανοῦν αὐτοῦ πέπλον, ἰπποικιλούμενον ὑπὸ νεφῶν ἐπιχαρίτως κεχρωματισμένων. Ὁ διαυγέστατος ἄττικὸς ὀρίζων ἔφερον ἐορτάσιμον ἔνδυμα. Εὐχάριστος φθιναπωρινὴ θερμοκρασία ἐπεκράτει. Ἐν τῷ μέσῳ δὲ τῆς σκηνογραφίας ταύτης, αἱ ἀκούοντες τὴν ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τῆς κατοικίας τοῦ δημηγορίαν τοῦ Τιμολέοντος Φιλήμονος πρὸς τὸν πληροῦντα τὴν εὐρείαν λεωφόρον λαόν, ἠδύναντο νὰ φανταζῶνται σκηπὴν τινὰ ἀρχαίαν πολιτικῆς ἐν ὑπαίθρῳ συνεδριάσεως. Τὰ εὐγενῆ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου

τοῦ ἀγορεύοντος, ἡ παράστασις, ἡ ἡχηρὰ καὶ μεταλλικὴ αὐτοῦ φωνή, τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκδηλούμενον ἐνδιαφέρον τῶν ἀκροαμένων, τὰ πάντα μετέφερον τὴν φαντασίαν εἰς τὸ παρελθόν. Ἐὰν παρευρίσκετο ἐκεῖ ὁ περιώνυμος συγγραφεὺς τῶν Θεῶν ἐν ἔξορίᾳ, ὁ εὐφάνταστος Χάϊνε, ἤθελεν ὑποθέσει, ὅτι ὑπὸ τὸν χιτωνίσκον τοῦ ἀγορευτοῦ ἐκείνου ὑπακρύπτεται περιπλανωμένη τις ὑπέρβιος ἐκ τοῦ ἀρχαίου κόσμου. Ἐξ ἀποστάσεως ἀπὸ τοῦ ἐξώστου θεωρούμενος, ὁ Τιμολέων Φιλήμων ὠμοίαζε τὸ κάλλιστον ἀνάγλυφον αὐτοῦ, ὅπερ πρὸ ἐτῶν ἐποίησε ὁ ἐπιφανὴς Γάλλος γλύπτης καὶ ἐθνολόγος Cordier, ὁ ἐκλέξας τὸν Φιλήμονα ὡς τύπον ἑλληνικῆς καλλονῆς. Ἀλλὰ μετὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θριάμβου ἢ ἐν τῇ Ἀκροπόλει πολιοῦχος, πρὸς ἣν καθ' ἐκάστην προσεύχεται ὁ Φιλήμων, κατέσυρε τὴν αὐλαίαν, καὶ ἡ 24 Νοεμβρίου ἀνέτειλε βροχερὰ καὶ μελαγχολικὴ. Ἐν συνόλῳ ἡ ἐκλογή τοῦ Φιλήμονος εἶνε πρόλογος δράματος, οὐ πιθανῶς πολλὰ καὶ ποικίλα ἔσονται αἱ σκηναὶ πρὸ τοῦ ἐπιλόγου.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἐκ τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν ἐστράφησαν ὄλων τὰ βλέμματα εἰς τὰς ἐργασίας τῆς Βουλῆς. Τὸ θέαμα καὶ ἐδῶ ἦτο διασκεδαστικώτατον. Ὁ κ. Καραπάνος ἠρνήθη νὰ ὑποβάλῃ τὴν ἐκθεσιν τῆς μειοψηφίας τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς. Ὁ κ. Μαυρομιχάλης ἐκλαβὼν τὴν τραχεῖαν φωνὴν τοῦ κ. Καραπάνου ὡς φωνὴν γκαῖδας τὸν ἐρωτᾷ, διὰ τί τσαμπουᾶ, καὶ ἐκ τούτου ἐγείρεται φοβερὰ συζήτησις περὶ εὐπρεπείας καὶ ἀβρότητας, καθ' ἣν ὅλοι οἱ λαβόντες τὸν λόγον κατέληγον ὑβρίζοντες τοὺς προαγορεύσαντας.

✱

Εὐτυχῶς εἰς τὸ θεωρεῖον τῶν διπλωματῶν οὐδεὶς ἦτο ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ξένων Δυνάμεων. Τοῦτο μετὰ προσοχῆς θὰ παρετήρησεν ὁ κ. Πρόεδρος, ὅστις ἄλλοτε προτιθεμένου τοῦ Γλάδστωνος νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ Κοινοβούλιόν μας, εἶπε τὸ ἐξῆς χαρακτηριστικόν :

— Κύριοι, πρέπει νὰ κάμνῃτε σήμερα ἡσυχία, διότι θὰ ἔλθῃ ὁ Γλάδστων.

✱

Ἡ περὶ εὐπρεπείας συζήτησις ἔληξε· ἀνεκλήθησαν αἱ λέξεις, ἀλλ' ἔμεινεν ἡ οὐσία. Παραδόξως εἰς τὸν περὶ κοσμιότητος τοῦτον ἀγῶνα δὲν ἔλαβε μέρος ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος, διεκρίθη ὁμως ἡ μύτη τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

✱

Μὰς ἤρσε πολὺ ἡ ἀγόρευσις τοῦ κ. Πετρίδου, ὅστις συνηγορῶν καὶ αὐτὸς ὑπὲρ τῆς ἀβρότητας, ἐχαρακτήρισε τοὺς ἄλλους βαναύσοις. Ἐνεθυμήθημεν τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους, οἵτινες μετὰ πολλῆς στωμυλίας ψέγουσι τοὺς βλασφημοῦντας τὸν Θεόν, ἐνῶ αὐτοὶ συγχρόνως βλασφημοῦσιν ὅλους τοὺς Ἁγίους.

✱

Ἐν τῷ θεωρεῖῳ τῶν δημοσιογράφων—εἰς τὸ ὅποιον καθ' ἐκάστην παρευρίσκονται ὅλα τὰ νήπια, ἅτινα ὑπάγονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Φροβελιανῆς μεθόδου—ἠκούσθη ὁ ἐξῆς διάλογος :